

Emocije

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 16 | Nivo: Visoka medicinska škola

Uvod

Ljudi nisu samo racionalna bića koja svoje postupke i htenja preduzimaju isključivo na osnovu umnog misljenja i zaključivanja. Mnogi naši postupci bivaju izazvani i drugim činiocima, kao što su npr. emocije. Emocije se zato mogu definisati kao doživljaj našeg vrednovanja i subjektivnog odnosa prema stvarima, ljudima, događajima i prema sopstvenim postupcima .

Postoji ne samo u našem jeziku već i u mnogim drugim jezicima veliki broj izraza koji izražavaju različita emocionalna stanja, a to su: radost, žalost, ljubav, saúcesce, simpatija, ponos, zúradost, oholost, stid, zahvalnost, briga, strepnja, ocekivanje, nada itd. Emocije su u toku svog razvoja proučene spoljnjim i unutrašnjim promenama. Značajni spoljnjí znaci emocija su izrazi lica, telesna napetost, glasovne reakcije i sl. Isto tako postoje i unutrašnji pratioci kao karakteristične promene u radu pojedinih organa. Kod snažnijih emocija javljaju se izrazite promene kod disajnih i probavnih organa, zatim u radu zlezdá. Kao posledica izvesnog emocionalnog stanja covjek može da se zacrvni, da prebledi, da se smeje, place, povuce u stranu ili da pridje blize, da zagrlí ili napadne itd.

Emocije kod dece javljaju se relativno rano, ali u pocetku su još nediferencirane. Sa razvojem deteta njegove emocije se ispoljavaju na odredjeniji način. Ukoliko se dete više razvija i njegove emocije se sve više diferenciraju kao npr. strah, ljutnja, ljubomora itd. Kod dece je urodjena sposobnost za emotivno reagovanje, a ne kao reakcija straha od neke zivotinje ili predmeta, sve to dete stice ucenjem.

Razvoj emocija

Kako se razvijaju emocije je pitanje na koje su mnogi psiholozi pokušali da daju odgovor. Zeleo to covjek ili ne, emocije su sastavni deo svakog covjeka. Svi smo osudjeni da se borimo sa svojim emocijama i njihovim razvojem. Cesto se vodi dilema o tome koje su emocije urodjene a koje nisu. Da bi se proverilo da li su odredjeni oblici ponasanja usled emocionalnih reakcija urodjeni, to treba da se javi i kod dece koja nisu u mogućnosti da to ponasanje nauče.

Postoji veliki broj dece koja žive u "prirodnoj" izolaciji, jer su gluvi ili slepi od rođenja. Ta deca lišena su nekih doživljaja, do kojih se dolazi isključivo slusanjem ili gledanjem. Ipak postoji mogućnost da se kod takve dece javé emocionalne reakcije istovetne sa reakcijama normalno razvijene dece. Tada konstatujemo da u razvoju emocija važnu ulogu ima sazrevanje.

Americki psiholog Florensa Gudinaf proučavala je emocionalno ponasanje jedne desetogodisnje devojčice, potpuno slepe i gluve od rođenja. Posmatranje je trajalo oko sedam meseci. Devojčica nije bila u stanju da nauči da govori i da se stara o sebi. Da bi izazvala neke emocionalne reakcije kod desetogodisnjakinje F. Gudinaf oraspolozivala ju je slatkisima ili ju je dovodila u stanje frustracije. Kada je bila sretna i zadovoljna devojčica se igrala, iako je niko nije ucio da igra. Igra i smeh su se nekada javljali spontano, a nekad samo kada bi dobila slatkise. Kada je bila sprecena u necemu što želi da uradi, u nekoj aktivnosti, devojčica je ispoljavala gnev i nezadovoljstvo.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com